

ПРОТОКОЛ

№ 209

гр. Благоевград, 28.03.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми март
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

Членове: Владимир Ковачев
Г. Янев

при участието на секретаря Герасим Ангушев

Сложи за разглеждане докладваното от Г. Янев Въззивно гражданско дело №
20231200501148 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателите Д. Г. Д. и К. Л. Д. – редовно призовани, не се явяват.
Същите се представляват от адв. Д. С., преупълномощена от адв. П. П., като
представя пълномощно за пред настоящата съдебна инстанция.

Ответниците М. К. К. и Л. Т. А. – редовно призовани, се явяват лично и с адв.
Р. Н., който представя пълномощно и за пред настоящата съдебна инстанция.

Вещото лице В. Г. Ю. – непризовано, не се явява.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Н.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,
поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

ДОКЛАДВАТ се въззивната жалба и отговорът към нея, за което съдът
препраща към Определение № 57/16.01.2024 година от закрито съдебно
заседание.

АДВ. С.: Уважаеми господин Председател, уважаеми Окръжни съдии,
заявявам, че поддържам въззивната жалба, по съображенията, изложени в

същата. Оспорвам отговора на въззивната жалба. Запознахме се с определението за насрочване на делото под № 57, като във връзка с това определение и неизвършени процесуални действия, вменени на ишците пред настоящата инстанция, заявявам следните процесуални искания: на първо място, моля да отмените ваше Определение № 57/16.01.2024 година в частта му, в която е назначена съдебно-техническа експертиза, която да даде заключение относно границите на спорните квадратни метра реални части и да прекратите производството по делото, поради неотстраняване в срок на нередовности на исковата молба – това е първото искане, което заявявам; при условията на евентуалност, в случай, че приемете, че не са налице предпоставките за прекратяване на настоящото производство, заявяваме искане за постановяване на изричен съдебен акт, по силата на който да бъде обездвижена исковата молба и повторно да бъдат дадени указания за нейното поправяне на ишците, като бъдат съответно указани и последиците от неотстраняване на нередовностите, а именно – прекратяване на производството по делото по чл. 129 от ГПК. Съображенията ми във връзка с така наведените искания са следните: На първо място, с постановено Определение № 1215/29.11.2023 година на настоящия въззивен състав исковата молба по делото е оставена без движение, за отстраняване на нередовности на същата, като е указано на ишците, че следва да посочат границите на спорната реална част, указан е срок за отстраняване на нередовностите, както и са указани последиците от неизпълнение на тези указания. Това определение не е отменено към настоящия момент. Именно във връзка с констатираната от съдебния състав на Окръжен съд – Благоевград нередовност на исковата молба е произнесено и Определение № 57 за насрочване на делото, с което съставът на съда отново е указал, че следва да бъде индивидуализирана спорната реална част, като служебно, с оглед вече постановени актове на Върховен касационен съд, е назначил съдебно-техническа експертиза. Изрично в своето Определение № 57 съставът на съда, назначавайки експертизата, е указал, че отговорността за разноси за нейното изпълнение е именно на ишците, възложил е тази отговорност на ишците, като е указал срок, в който да бъде внесен депозитът. Определението за насрочване е редовно връчено, ведно с призовката, на тази страна по делото, като до настоящия момент не е изпълнено. Нещо повече, с Определение № 57 съдът изрично е указал, че ишците следва да съдействат за

изготвяне на експертизата, предвид заявената от тях невъзможност да посочат границите и местонахождението на спорната реална част, като е указал и последиците от неизпълнение на указанията. Повече от месец от получаване на призовката до настоящия момент не са изпълнени тези указания, като на този етап от производството по делото все още стои, според нас, въпросът за редовността на исковата молба. Стойки въпросът за редовността на исковата молба, считам, че окръжният съд е възпрепятстван да извършва каквито и да е последващи процесуални действия, включително и действия по събиране на доказателствата. В тази насока първите искания, които заявявам, са: на първо място, считам, че ишците не са проявили дължимото от тях процесуално поведение; не са проявили активност, въпреки че те именно са образували производството; не са изпълнили изрично указаните им задължения; отделно от това, на тях са били указани последиците от неизпълнението на тези задължения, при което считам, че производството по делото следва да бъде прекратено, на първо място. Пак казвам, че при условията на евентуалност, ако приемете, че не са налице основанията за прекратяване на производството, считам, че исковата молба следва да бъде обездвижена, като в случай, че не уважите искането ни за прекратяване на делото и същото бъде отложено за друга дата, доколкото това отлагане би било изцяло по причина – невнасяне на депозита, т.е. по вина на ишците, искането, което заявявам е – на основание чл. 92 от ГПК да възложите разноските за адвокат на доверителите ми за това ново заседание на ишците, които независимо от изхода на спора да бъдат осъдени да заплатят на ответниците тези нови разноски. За процесуална икономия, поддържам всички доказателствени искания в исковата молба, като във връзка с доклада по делото представям и моля да приемете описаните във въззивната жалба писмени доказателства, които поради технически пропуск от страна на доверителите ми не са били представени при окомплектоване на жалбата. Отделно от горното, поддържам доказателственото искане за приемане на тези писмени доказателства; поддържам доказателственото искане за ангажиране на гласни доказателства; поддържам процесуалното искане за изготвяне на нов доклад от въззивния състав на съда, който нов доклад да съответства на съдържанието на разпоредбата на чл. 146 от ГПК. В самата въззивна жалба считам, че подробно сме мотивирали нашето възражение, че изготвеният от страна на първоинстанционния състав на съда не съдържа, според нас, всички елементи,

посочени в правната норма на чл. 146 от ГПК, като от страна на първоинстанционния състав на районен съд е възприет един изцяло формалистичен подход, който се е ограничил единствено и само до това да преповтори фактите, които се твърдят в исковата молба, и то съвсем лаконично, както и в отговора на исковата молба. Това, което ние искаме да допълним, но го има като възражение във въззивната жалба, е, че районният съд е приел за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че е постановено съдебно решение по ревандикационен иск срещу ответника К. Д., което обаче ние твърдим, че не е така, тъй като това решение касае едноличния търговец, т.е. тук сезираме и неправилност на фактите и обстоятелствата, посочени в доклада, отделно от това, че твърдим, че същият е непълен, тъй като там няма каквито и да било изложени твърдения и възражения, липсва разпределение на доказателствената тежест и по отношение на втория ответник, а именно съпругата Д. Г. Д.. Отделно от това, защо твърдим, че докладът е непълен и неправилен – считаме, че той е непълен и неправилен, тъй като, ако приемете, че предявеният с исковата молба отрицателен установителен иск е допустим, то съдът е следвало да включи в своя доклад и указания относно претендираното от ищите правно на собственост върху целия имот. Това е така, тъй като съгласно посоченото от нас Тълкувателно решение № 8 и с оглед отново твърденията, които са наведени в отговора на исковата молба, се оказва, че ищите претендират право на собственост върху имот с посочения идентификатор в исковата молба, т.е. те твърдят, че са собственици на целия имот и искат да отрекат правото на собственост на ответника на реална част от имота, посочен в съответния констативен нотариален акт. В тази хипотеза, единствено когато очевидно ищите претендират право на собственост, което право на собственост претендират и ответниците, макар че става въпрос за частичен идентитет на делото, т.е. на предмета, на спорния имот, тъй като ищите претендират целия имот, а ние претендираме съответна реална част, практиката тук е категорична и казва, че в предмета на доказване следва да бъде включено и това притежават ли ищите право на собственост върху съответния имот. Такива твърдения, такива доказателства, такова разпределение от страна на първоинстанционния състав на съда не е извършвано, като твърдим, че практиката, освен тълкувателното решение, която указва, че нещата следва да бъдат развити по този начин, е

обективизирана в Решение № 51/08.07.2022 година по Гражданско дело № 2767/2021 година на състав на Върховния касационен съд. В това решение е разгледана подобна хипотеза, в която ищите са претендирали, че са собственици и същевременно са претендирали да отрекат правото на собственост на ответниците. В това решение най-общо е посочено, че общата постановка в Тълкувателно решение № 8 по Тълкувателно дело № 8/2012 година, а именно, че ищите не следва да доказват фактите, от които черпят правото си, а само да докажат фактите, от които извеждат правния си интерес, е единствено и само когато те не претендират право – самостоятелно право на собственост, което е идентично на претендираното от ответника право; когато ищецът поддържа, че е собственик на спорния имот, по силата на диспозитивното начало в гражданския процес той е в състояние сам да определи обема и интензивността на търсената защита, включително като се ограничи до отричане със сила на присъдено нещо на правото на ответника, т.е. предявявайки отрицателен установителен иск; в този случай доказването, че спорното право принадлежи на ищеца, е въпрос не на процесуална, а материална легитимация, като въпросът за титулярството на правото обуславя произнасянето по съществото на спора, доколкото установяването на собственическите права на ищеца изключват тези на ответника. Това са ни възраженията и в тази насока твърдим, че всъщност от една страна докладът е непълен и неправилен, а от друга страна допълваме доводите си за неправилност на първоинстанционното решение, защото на практика твърдим, че в хода на това производство, което се е развило пред районния съд, ищите по никакъв начин не са доказали своето право на собственост. Те се позовават на различни правни сделки, които са обобщени от един констативен нотариален акт, издаден през 2010 година, като ние оспорваме правото им на собственост, оспорваме доказателствената сила на този нотариален акт и твърдим, че в хода на първоинстанционното производство ищите не са доказали те да са собственици на поземлен имот, който е с краен идентификатор 3159, както и твърдим, че ищите не са доказали твърденията, които са изложили в исковата молба, че те са собственици на УПИ XXX-2861 и 2862 в кв. 121 по плана на гр. Сандански. Не са доказали и оспорваме твърденията им реалната част за площ от 673.3 кв.м., която е посочена и е призната в Нотариален акт № ***, не са доказали тази реална площ не само къде се намира, но и че въобще попада в УПИ XXX-2861 и 2862, както и

въобще, че попада в поземлен имот с посочения идентификатор 3159, както и не са доказали, че този имот с идентификатор попада в този УПИ ХХХ. Твърдим, че експертизата, която е готвена по предходното дело, което е приобщено към настоящото, не може да бъде ползвана като доказателство за целите на настоящото производство, няма такъв ред.

АДВ. Н.: Уважаеми господин Председател, уважаеми Окръжни съдии, аз считам, че районният съд е постановил едно валидно, допустимо и правилно решение, като е уважил изцяло предявените от доверителите ми отрицателни установителни искове. Това, към което искам да насоча вашето внимание още веднъж е да преразгледате вашето становище, изразено в Определение № 57/16.01.2024 година, тъй като, според мен, от нас се иска да очертаем спорната реална част от процесния имот, както и границите на целия имот, но моите доверители са предявили отрицателен установителен иск, същият този иск е предопределен и предопределен от заявените права в констативния нотариален акт за собственост на целия имот, така че ние няма как да конструираме процеса по друг начин, освен изхождайки от констативния нотариален акт на ответниците в първата инстанция. Затова ми се струва неуместно да ни задължавате да се извършва такава експертиза. Мисля, че този въпрос даже беше разгледан в първата инстанция и районният съд беше взел правилно отношение по него. Тук веднага ще отворя скоба – ако съдът наистина ни задължи, ние ще внесем депозита за вещото лице, което сте определили, но кардинално считаме, че при предявен отрицателен установителен иск доводите, които са развити в соченото от вас решение, касаят малко по-различен вид процес – той е ревандикационен, положителен установителен иск, и няма нищо общо с предявения от нас. Аз мисля, че обясних защо считам, че при отрицателен установителен иск тези решения, които сте цитирали, са неприложими. Защо – защото ние отричаме това, което е вписано в нотариалния акт, а в нотариалния акт просто сме пренесли петитума си в исковата молба срещу този нотариален акт, като твърдим, че това ни засяга; още повече, че тук се развиха едни доводи, не ми се иска да се задълбочавам, обаче да се твърди различна правосубектност на физическото лице и едноличния търговец във време, когато той е бил в наемно отношение с Община Сандански, и същевременно да се твърди давностно владение, са неща, които са абсолютно нелогични и вън от всякаква добра логика, така че аз още веднъж ви моля да приемете доводите, които сме развили в писменото

становище, представено от адв. Х. на 10.01.2024 година по делото.

ОТВ. М. К.: Просто искам да кажа, че ние сме тук, защото искаме да анулираме, и е анулиран на първа инстанция, констативен нотариален акт, за който констативен нотариален акт не са представени никакви официални документи. Първият въпрос е – по какъв начин се издава данъчна оценка, тъй като ставаше въпрос за спорните части, върху идеална част, без да имаме никакъв документ за собственост и без да има някакво очертание на някаква скица; втори въпрос – как се издава удостоверение или декларация от името на кмета, след като Общината административно е издала заповед за премахване. Констатациите относно издадения на основание чл. 587, ал. 2 от ГПК нотариален акт за правото на собственост върху недвижим имот, придобит по давност, с който ответникът се е снабдил, не отговарят на обективната действителност.

Съдът се оттегля на съвещание.

Съдът, след като се оттегли на съвещание и след като обсъди повторно доводите на страните и становищата на техните пълномощници, счита, че към настоящия момент следва да ревизира становището си за нередовност на исковата молба, поради което същата е била оставена без движение. В тази връзка съдът се ръководи от обстоятелството, че становището му в предходното определение и цитираните решения на Върховен касационен съд като съдебна практика касаят предявен положителен установителен иск или ревандикационен иск за правото на собственост, а в настоящия случай предявеният иск е отрицателен установителен иск за правото на собственост, като съобразно установената с тълкувателни решения съдебна практика, за ищеца е достатъчно да обоснове правния си интерес от търсената съдебна защита, чрез предявяване на отрицателен установителен иск, като докаже, че правото му на собственост е засегнато или нарушено от ответника с правото, което се цели да бъде отречено чрез постановяване на съдебно решение. В тази връзка, към настоящия момент съдът счита, че обстоятелството, че спорните квадратни метри, на които ответникът се позовава като собственик, е посочено, че са част от имота, на който ищецът твърди, че е собственик, за да бъде обоснован правният интерес на ищеца от водене на отрицателен установителен иск, като съдът продължава да стои на становището си, че когато спор за право на собственост е реална част от един поземлен имот,

какъвто е и настоящият случай, то доказване на правото на собственост винаги изисква точното установяване на ситуирането и местоположението на спорната реална част от недвижимия имот при решаване на делото по същество.

При изложените съображения, съдът счита, че следва да отмени определението си, с което е оставил исковата молба без движение, както и да отмени определението си, с което служебно е допуснал назначаването на съдебно-техническа експертиза, със задача именно установяване на местоположението на спорните 673 квадратни метра между страните по делото. За това си решение съдът обоснова доводите си и счита, че по делото се съдържат и без назначената експертиза достатъчно доказателства, че тези 673 кв.м., на които ответниците легитимират правото си на собственост, попадат в имота, на който ищците се легитимират като собственици на имота.

Към настоящия момент съдът счита, че не са налице основания, съобразно т. 2 от Тълкувателно решение № 1/2013 година по Тълкувателно дело № 1/2013 година на ОСГТК на ВКС, във връзка с направените оплаквания за допуснати процесуални нарушения с въззивната жалба и допълнени днес от пълномощника на жалбоподателите да бъдат давани допълнителни указания на страните от настоящата въззивна инстанция.

Съдът намира, че представените заверени писмени доказателства в днешното съдебно заседание от пълномощника на жалбоподателите, визиращи приходни квитанции за внасяне на данъци, удостоверение от Управление ТСУСЕО при Общинска администрация гр. Сандански и публикация от вестник „Струма“, не са доказателства, визиращи нововъзникнали факти. Същите са преклудирани и в този смисъл съдът счита, че не следва да бъдат приобщавани към доказателствата по делото.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определението си, с което е оставил исковата молба без движение.

ОТМЕНЯ определението си, с което служебно е допуснал назначаването на съдебно-техническа експертиза, със задача именно установяване на местоположението на спорните 673 квадратни метра между страните по делото.

УКАЗВА на страните, че към настоящия момент не са налице основания, съобразно т. 2 от Тълкувателно решение № 1/2013 година по Тълкувателно дело № 1/2013 година на ОСГТК на ВКС, във връзка с направените оплаквания за допуснати процесуални нарушения с въззивната жалба и допълнени днес от пълномощника на жалбоподателите да бъдат давани допълнителни указания на страните от настоящата въззивна инстанция.

ОСТАВЯ без уважение искането на пълномощника на жалбоподателите да бъдат приети като писмени доказателства представените в днешното съдебно заседание заверени писмени документи, а именно – 3 бр. приходни квитанции за внасяне на данъци, удостоверение от Управление ТСУСЕО при Общинска администрация гр. Сандански и публикация от вестник „Струма“.

АДВ. С.: С въззивната жалба имахме искане и за гласни доказателства. С гласните доказателства ще установяваме както периода, така и конкретните фактически действия, които са осъществявали и двамата ответници по отношение на процесните квадратни метри и които фактически действия твърдим, че са извършени с намерение за своене на имота, то ще установяваме владението и на двамата ответници.

АДВ. Н.: Аз считам, че и тази възможност е преклудирана, така че моля да оставите без уважение искането за допускане на гласни доказателства в тази посока.

Съдът, след кратко съвещание, счита, че искането за събиране на гласни доказателства, чрез разпит на свидетели при режим на довеждане, за установяване владението на ответниците върху 673 кв.м., е преклудирано, тъй като съобразно указанията на съда при разпределяне на доказателствената тежест пред първата съдебна инстанция, на ответниците е указано, че следва да навеждат такива доказателства, същите са имали процесуалната възможност да ги наведат пред първата съдебна инстанция и към настоящия момент събирането на тези доказателства е процесуално недопустимо.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение искането за събиране на гласни доказателства, чрез разпит на свидетели при режим на довеждане, за установяване владението на ответниците върху 673 кв.м.

АДВ. С.: Нямам други доказателствени и процесуални искания. Представям и моля да приемете списък на разноските.

АДВ. Н.: Нямам други доказателствени искания. Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, като аз също бих желал да ни присъдите разноските така, както са отразени в пълномощното, което представих днес.

Съдът счита, че поради липса на други доказателствени искания, следва да бъде даден ход на устните състезания по делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ПО ДЕЛОТО

АДВ. С.: Уважаеми господин Председател, уважаеми Окръжни съдии, моля да постановите решение, с което да уважите въззивната жалба, като основателна и доказана. На първо място, искането, което сме направили с въззивната жалба и което поддържаме е – да постановите съдебен акт, по силата на който да обезсилите първоинстанционното решение и да прекратите производството по предявения иск. Заявявам и искане за отмяна на обжалвания от нас съдебен акт изцяло, като неправилен, ведно със законните последици от това, а именно – отхвърляне на предявения иск. Молим да ни бъдат присъдени и сторените по делото съдебни и деловодни разноски, съобразно представения списък, които разноски се изразяват в размер на заплатената от доверителите ми държавна такса за въззивно обжалване, както и претендираното възнаграждение за адвокат. Моля да ни бъде предоставен и срок за писмена защита.

АДВ. Н.: Уважаеми Окръжни съдии, моето становище, разбира се, е в обратния смисъл – аз ще ви моля да потвърдите първоинстанционното решение – същото, както и преди казах, е правилно, изводите на съда са абсолютно логични и непротиворечиви. Събрани са достатъчно доказателства, които бележат основателност на предявения отрицателен установителен иск. Доводите за това сме изложили и в отговорите, и в самата искова молба, и пред първоинстанционния съд, така че ги поддържаме и пред вас. Считаме, че не може да става въпрос за давностно владение по отношение на имот, който е бил предмет на договор за наем и в края на производството по разрешаване на въпроса за собствеността пред Върховния съд, да се вади нотариален акт за давностно владение – това просто е

абсолютно алогично действие от страна на ответниците, въззиваеми в настоящото производство, затова ви моля да потвърдите първоинстанционното решение и да ни присъдите разноските за втората инстанция, които са отбелязани в пълномощното, което ви представих.

ОТВ. М. К.: Тъй като коментирахме, не се уточни давностният срок, който не беше уточнен мисля, че още на първа инстанция, от коя до коя година конкретно се конкретизира това давностно владение – това не е уточнено, първо. Второ, на първа инстанция относно владееенето на въпросната част от нашия имот, след като ние ставаме след замяната пълни собственици на целия имот, което е видно от нотариалните актове и от всичките документи, които сме представили по делото, искам да кажа, че аз като собственик, заедно с моя съпруг, се обръщам към Общината, която е бивш собственик на имота, да бъде освободен имотът от наемателите. С две жалби Общината издава заповеди за премахване на техните наематели и за събаряне на незаконния строеж, който те са направили в частта от този имот. С решение на Върховния административен съд, което е от 26.04.2021 година, заповедта на кмета за премахване на незаконния строеж не е изпълнена, а в същия момент те изваждат такъв констативен нотариален акт. Не е премахнат строежът, не е освободен и имотът и с решението на Върховния касационен съд, което определя и потвърждава нашата собственост от 673 кв.м. /Определение № 214/07.05.2020 година/. Това също не е изпълнено и се стига до там да има един нереален конституционен акт и незаконен, тъй като за него не са представени никакви документи, с които да бъде получен нотариално. Само с трима свидетели може всеки един от нас да отиде и да каже „500 метра косих тревичка отвън, искам нотариален акт, трима свидетели ще го докажат“. Това е парадоксът на това нещо! А тук се задължаваме, ние доказваме по всякакъв начин собствените си документи, които са доказани до Върховния касационен съд и обратно, по всички процедури. Това исках да кажа – че по административен и по съдебен път сме търсили всички пътища да бъде освободен имотът ни от незаконни ползватели.

ОТВ. Л. А.: Поддържам казаното от нея и от адвоката.

РЕПЛИКА НА АДВ. С.: Във връзка с възраженията на страната за периода – искам да кажа, че в съдебно заседание, проведено на 30.11.2022 година, процесуалният представител тогава на ответниците е направил изрично

изявление, с което е конкретизирал началния момент на периода на давностно владение, който твърдят. По отношение на възраженията на страната, касаещи процедурата по издаване на нотариален акт – считам, че същите са неотносими в настоящото производство. По твърденията на страната, че същите са доказали своето право на собственост върху целия имот – ние твърдим, че това не е така, поддържам всичките си оспорвания. Сезирайки районния съд с исковата молба, ищците са представили единствено и само един констативен нотариален акт от 2010 година, те не са представили нито предходни нотариални актове, нито са представили договори за замяна, няма събрани каквито и да било писмени доказателства, не е изготвено в хода на първоинстанционното производство каквото и да било експертно заключение. Изцяло мотивите на състава на районния съд се базират на приобщените материали по делото, чиято обаче доказателствена стойност за целите на предявения отрицателен установителен иск не може да бъде ползвана и твърдим, че неправилно са ползвани от страна на съдебния състав. Продължаваме да твърдим, че ищците не са доказали правото си на собственост върху целия имот. Подробни съображения ще изложим в писмената си защита.

Съдът заяви, че ще се произнесе с решение, ведно с мотивите, в законоустановения срок, като предоставя на страните възможност за депозиране на писмени становища по делото в едноседмичен срок от днес.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание приключи в 11:15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____